

Da ingen flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Mindretals Forslag til en ny § 1, ligesom Beholdningerne, der 31te Marts 1853 fandtes i Kasserne i Hertugdømmene Lauenborg 46,959 Rb. 62 $\frac{1}{2}$ og Holstæen 742,637 Rb. 2 $\frac{1}{2}$ samt i Hertugdømmet Slesvig 456,603 Rb. 95 $\frac{1}{2}$, allerede ifølge Statsbudgettet 1853—54 ere inddragne som særligt tilhørende vedkommende Landsdele, saaledes inddrages ifølge nærværende Lov Beholdningen, som samme Datum fandtes i Kongerigets Kasser, 5,407,959 Rb. 76 $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$, som Kongerigets særegne Kassebeholdning.

for kastedes med 54 Stemmer mod § 1

2) Lovudkastets § 1 (See Anhanget Sp. 619) vedtoges eenstemmigt med 59 St.

Herved bortfaldt Udvalgets Mindretals Forslag til en ny § 2.

3) Udvalgets Flertals Forslag til § 2: At iftedesfor følgende Ord i § 2: „forbeholdes en nærmere Fordeling mellem Landsdelene og fores foreløbigen i Statsregnskabet som fælles Kassebeholdning,“

„fores foreløbigen i Statsregnskabet som fælles Kassebeholdning.“ En fuldstændig Dpgjørelse af Kongerigets og Hertugdømmernes finantssielle Mellemværende forbeholdes.“

vedtoges eenstemmigt med 68 St.

4) Lovudkastets § 2, med den vedtagne Forandring, saalydende:

„Resten af den i Kongerigets Kasser til den angivne Tid tilstedeværende Sum 3,378,344 Rb. 18 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ fores foreløbig i Statsregnskabet som fælles Kassebeholdning. En fuldstændig Dpgjørelse af Kongerigets og Hertugdømmernes finantssielle Mellemværende forbeholdes.“

vedtoges eenstemmigt med 73 St.

§ 3 med de dertil hørende Ændringsforslag fattedes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Med Hensyn til Realiteten af § 3 har Udvalget ingen Indvendinger at gjøre. Det er jo vistnok, at den Sum, som ifølge denne Paragraph bliver opført som Kongerigets Overtækt for Finantsaaret 1853—54, er meget betydelig mindre, end dersom den blev beregnet ligefrem efter Finantsloven for 1853—54; men, da den saakaldte Overtæktspargraph, som findes i de senere Finantslove, ikke findes i denne, og da Rigsdagen senere har anerkjendt en anden Fordelingsmaade, med Hensyn til særlige og fælles Indtægter og Udgifter, som rigtigere, saa anseer Udvalget det for naturligt, at man ogsaa med Hensyn til Finantsloven for 1853—54 gaaer ind paa den samme Fordelingsmaade. Hvad derimod angaaer Paragraphens Form, da mener Udvalget, at det ikke vilde være rigtigt at henvise til Statsbudgettet for 1853—54 og derved paa en Maade give det en Amerkjendelse.